

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk

Sagsnr.
2021 - 278

Doknr.
373819

Dato
05-02-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 8. januar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 196 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 196:

”Vil ministeren kommentere den fortrolige henvendelse af 24. november 2020 fra Tommy Jensen om ledsager til handicappede, jf. SOU alm. del - bilag 85?”

Svar:

Det er bekymrende, når mennesker med handicap og deres pårørende oplever ikke at få den nødvendige hjælp og støtte i hverdagen, der er afgørende for følelsen af at leve et værdigt liv.

En borger har, som en del af den socialpædagogiske støtte efter servicelovens § 85, ret til ledsagelse til aktiviteter uden for botilbuddet, udflugter m.v. Kommunen skal derfor, når der bevilges socialpædagogisk støtte til den enkelte borger, være opmærksom på eventuelle behov for socialpædagogisk ledsagelse.

Den gruppe af borgere, som alene har brug for praktisk hjælp ved ledsagelsen, kan få ledsagetimer i en ledsagerordning efter servicelovens § 97. Den anden gruppe af borgere, der har et større og mere komplekst hjælpebehov, kan få socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85, herunder socialpædagogisk ledsagelse. Det skyldes, at denne gruppe af borgere også kan have brug for f.eks. omsorg, støtte og hjælp til udvikling af færdigheder som en del af ledsagelsen, således at borgeren kan leve et liv på egne præmisser. Socialpædagogisk ledsagelse efter § 85 stiller altså særlige krav til ledsagelsen, og hvis den pågældende gruppe af borgere fik visiteret ledsagelse efter § 97, ville denne gruppe blive efterladt med et udækket hjælpebehov.

I forlængelse heraf kan jeg oplyse, at det følger af artikel 19 og 20 i FN's Handicapkonvention, at borgere med handicap har ret til et selvstændigt liv og til at være inkluderet i samfundet, og at deltagerstaterne skal træffe effektive foranstaltninger til at sikre personlig mobilitet med størst mulig uafhængighed.

Det er min vurdering, at servicelovens regler lever op til dette. Men dernæst er det vigtigt at understrege, at kommunerne i deres afgørelser og den praktiske tilrettelæggelse af hjælpen til den enkelte borger skal holde sig lovgivningens krav og intentioner for øje, så borgere med handicap ikke efterlades med udækkede hjælpebehov. For det er afgørende, at hjælpen tager udgangspunkt i den enkelte borgers individuelle situation,

og at den tilrettelægges og udføres med respekt for borgerens selvbestemmelse, behov og ressourcer, herunder også f.eks. i forhold til hvilke tidspunkter på dagen eller ugen, at borgeren har behov for hjælp. Dette ansvar går jeg naturligvis ud fra, at kommunerne påtager sig.

Med venlig hilsen
Astrid Krag